

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 14 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐՈՐԹ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 10

ՆԵԻԶՆԵՐԷՆ Ա.ԶԱՏԱԳՐՈՒԵԼՈՒ ԱՂՕԹՔ

Տէր, ինչո՞ւ հեռու կը մնաս, ինչո՞ւ ներկայութիւնդ չես յայտներ, երբոր նեղութեան մէջ եմ:

Ամբարիշտները ամբարտաւան կերպով կը հալածեն թշուառը.

թող իրենց խորհած հնարքներուն մէջ իրենք բռնուին:

Ամբարիշտը կը պարծենայ իր չար ցանկութիւններով.

ընչաքաղց մարդը ինք՝ կ'անիծէ եւ կ'անարգէ Տէրը:

Ամբարիշտը բացայայտ լրբութեամբ՝ Աստուծոյ մասին չի խորհիր իսկ.

իրեն համար՝ Աստուած չկայ:

Անոր գործերը միշտ յաջող են. անիկա չի հասկնար Բարձրեալիդ դադաստանները,

եւ լուրանքներ կ'արձակէ իր թշնամիներուն դէմ:

Ինքնիրեն կը խորհի. «Ոչինչ կրնայ վիս սասանեցնել, ոչ մէկ չարիք կրնայ ինձի հասնիլ»:

Անէծքով, նենգութեամբ եւ սպառնալիքներով լեցուն է անոր բերանը.

իր խօսքերը ցաւ եւ դժբախտութիւն կը բերեն:

Բնակավայրերէն հեռու՝ դարան կը մտնէ,

գաղտնօրէն սպաննելու համար անմեղ մարդիկը:

Անոր աչքը շարունակ անբախտ զոհ մը կը փնտռէ:

Առիւծի պէս իր դարանին մէջ կը սպասէ,

գաղտնօրէն յափշտակելու համար աղքատը.

եւ վայն կը յափշտակէ իր ցանցին մէջ ձգելով:

Կծկած կը պառկի, եւ իր ամբողջ զօրութեամբ կ'իյնայ անպաշտպան մարդոց վրայ:

Իր մտքին մէջ կը խորհի. «Բնաւ Աստուծոյ հոգը չէ,

անիկա աչքերն ալ գոցեր է, որպէսզի բան չտեսնէ»:

Ել, ով Տէր, պատժէ վանոնք, ով Աստուած. մի մոռնար նեղեալները:

Ի՞նչպէս կ'ըլլայ որ ամբարիշտը քեզ կ'անարգէ, ով Աստուած,

խորհելով թէ դուն իրմէ հաշիւ պիտի չպահանջես:

Բայց դուն գիտես եւ կը տեսնես անպաշտպան մարդոց ցաւն ու տառապանքները,

եւ դուն ինքդ անոնց դատին պաշտպանն ես.

տկարը ինքզինք քեզի կը յանձնէ, դուն ես որբին օգնականը:

Ամբարիշտին ու շարագործին ձեռքը կտրէ,

պատիժի ենթարկէ անոր ամբարշտութիւնը, եւ թող հետքն իսկ չգտնուի:

Տէրը մեր թագաւորն է յաւիտեանս յաւիտենից.

հեթանոսները տեղ պիտի չունենան անոր երկրին մէջ:

Տէր, դուն լսեցիր նեղեալներուն խնդրանքը.

կը սրտապնդես վանոնք եւ միշտ ականջ կու տաս անոնց,

որպէսզի արդարութիւն ընես որբին ու անիրաւուածին,

եւ աշխարհի վրայ ուրիշներուն սարսափ չդառնայ:

ՍԱՂՄՈՍ 10:1-18

Այս Սաղմոսը շարունակությունն է 9-րդ Սաղմոսին, ուր եւ մաս կը կազմէ գոհաբանական Սաղմոսներու շարքին, Աստուծոյ շնորհակալութիւն յայտնելու իր բարութեան եւ օգնութեան համար:

Առաջին իսկ համարը ցոյց կու տայ իւրաքանչիւր հաւաքացեալի հոգեվիճակը: Յաճախ, ունինք այն ըմբռնումը, որ երբ Աստուծոյ ներկայութիւնը անմիջական է մեզի հետ ունինք ուրախութիւն մը, հրճուանք մը, յաջողութիւն մը, բայց երբ նեղութիւն եւ դժուարութիւն կը սկսինք ունենալու, այնպէս կը թուի, որ Աստուած ուրեմն մեզմէ հեռացեր է: Եւ կը սկսինք նոյն արքայայտութիւնը ունենալու. «Ինչո՞ւ հեռու ես, ինչո՞ւ ներկայութիւնդ չես յայտներ, ո՞ր ես, մանաւանդ երբ նեղութեան մէջ եմ»:

Այս արքայայտութիւնը ունի երբ կը ներկայացնէ ամբարիշտները, որոնք ամբարտաւան կերպով կը հալածեն թշուառը: Ամբարիշտը, որ կը պարծենայ իր չար գործերովը, անիծելով ու անարգելով զԱստուած, ու այս բոլորը կ'ընէ բացայայտ կերպով, առանց ամչնալու, ոչ կը խորհի Աստուծոյ մասին, փակաին կ'ըսէ, Աստուած չկայ: Մտդ արարածին պարտականութիւնն է Աստուծոյ մասին խորհիլը, իբրեւ Արարիչ, սակայն մարդուն ամբարտաւանութիւնը զինք կուրցուցած, խաւարեցուցած է, ոչ կը մտածի ու ոչ ալ կը խորհի, այլ՝ ընդհակառակը Աստուած ալ չկայ կը յայտարարէ:

5-7 համարները կը ներկայացնեն երկու երես: Առաջին, Աստուծոյ դէմ գանգաւ: Դաւիթ կու գայ ցոյց տալու, թէ քեզ ամբարիշտը, որ Աստուծոյ չի հաւաքար, կ'անիծէ, կ'անարգէ, ու փակաին յաջողութիւն ալ ունի: Երկրորդ, ան նաեւ գիտէ, որ առանց Աստուծոյ թոյլտուութեամբ կարելի չէ յաջողութիւն ունենալ, ուրեմն խօսքը Աստուծոյ ուղղելով կը գանգաւի, որ այդպիսիները ամբարտաւան կերպով կ'արքայայտուին:

8-11 համարները, այս անգամ կը ներկայացնեն, որ ամբարիշտը վնաս կ'ուզէ հասցնել անմեղ մարդուն, աղքատին: Կը նմանցնէ որպէս առիւծ, որ կը սպասէ իր որսին, իր ամբողջ զօրութեամբը: Ամբարիշտը ունի այնպիսի մրաձեւակերպ, ուր իր արարքները կ'արդարացնէ ըսելով. «Բնաւ Աստուծոյ հոգը չէ, անիկա աչքերն ալ գոցեր է, որպէսզի բան չտեսնէ»: Հեղաքրքրական է, որ նոյն արքայայտութիւնը երկու հոգիներ, մէկը ամբարիշտ, իսկ միւսը՝ Աստուածավախ, փարբեր մտքերով կ'արքայայտուին: Առաջինի պարագային մեղք գործելու պատրուակով, որ Աստուած չտեսներ, հոգը չէ: Իսկ երկրորդի պարագային՝ օգնութեան կարիք ունի:

12-13 համարները, Սաղմոսերգուն կը խնդրէ Աստուծմէ, որ ալ ուրքի ել, պատժէ զանոնք, նկատի առած նեղեալները: Իսկ թէ ամբարիշտները ինչո՞ւ կ'անիծեն ու կ'անարգեն զԱստուած, որովհետեւ կը կարծեն, որ իրենցմէ հաշիւ պիտի չպահանջուի: Հեղաքրքրական երեւոյթը այն է, որ յաճախ մենք, որպէս մարդ արարածներ, ինչ որ կ'ընենք, որովհետեւ անմիջապէս դատաստան փեղի չ'ունենար, կը կարծենք, ուրեմն հաշիւ պահանջող չկայ: Բայց այդպէս չէ պարագան: Եթէ Աստուած անմիջապէս չի միջամտեր, որովհետեւ կ'ուզէ դարձի եւ ապշաարութեան առիթ տալ, որովհետեւ Եզեկիէլի մարգարտութեան մէջ յստակօրէն կ'ըսէ. «Ես մեղաւորին մահը չեմ ուզեր, այլ անոր դարձը եւ փրկութիւնը»:

Սաղմոսերգուն վստահ է, որ Աստուած գիտէ, կը տեսնէ, փեղեակ է անպաշտպան մարդոց ցաւին ու փառապանքին, ու մանաւանդ՝ ինքն անոնց դատին պաշտպանն է, որովհետեւ փկարը ինքզինք Աստուծոյ է որ կը յայտնէ: Ահա այս երեւոյթին դիմաց, Սաղմոսերգուն կը խնդրէ, որ Աստուած պատժէ ամբարիշտը, այնպէս մը որ անոր հետքն անգամ չգտնուի: Այս արքայայտութիւնը վրէժխնդրութեան արքայայտութիւնն է, այլ արդարութեան, չարին վերջ տալու:

Ի վերջոյ, որքան ալ ծանր են ու ծանր ըլլան պայմանները, Սաղմոսներգուն կու գայ խոստովանելու, որ Տէրը ինքն է թագաւորը յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ որովհետեւ Աստուած է թագաւորը, ուստի հեթանոսները քեզ պիտի չ'ունենան Աստուծոյ երկրին մէջ, այսինքն՝ Աստուծոյ ժողովուրդին մէջ: Այդ ըստածին փորձառութիւնը ունեցան, երբ Աստուած իրենց առջեւէն վռնուց հեթանոսները, այն երկիրը որ իրենք իբրեւ ժառանգութիւն վերցուցին, ուր միայն հեթանոսներ կ'ապրէին, բոլորն ալ դուրս վռնուցան: Աստուած պատրաստ է լսելու նեղեալներուն խնդրանքը, պատրաստ է արդարութիւն ընելու որքին ու անիրաւուածին: Աստուած ինք է որ կը պատրաստէ սրբերը, այնպէս կը զնէ բառերը, կը լսէ այդ աղօթքի բառերը եւ կը պատասխանէ: Եւ ահա իբրեւ պատասխան առաջին փողին, Տէր, ո՞ր ես: Տէրը հոս է, եւ պիտի գայ ժամանակը արդարութեան, որ ալ սարսափ պատճառող մարդ չմնայ:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Բրիսպոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի քուէ եւ ի գիշերի,
ի նսրիլ ի քան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: